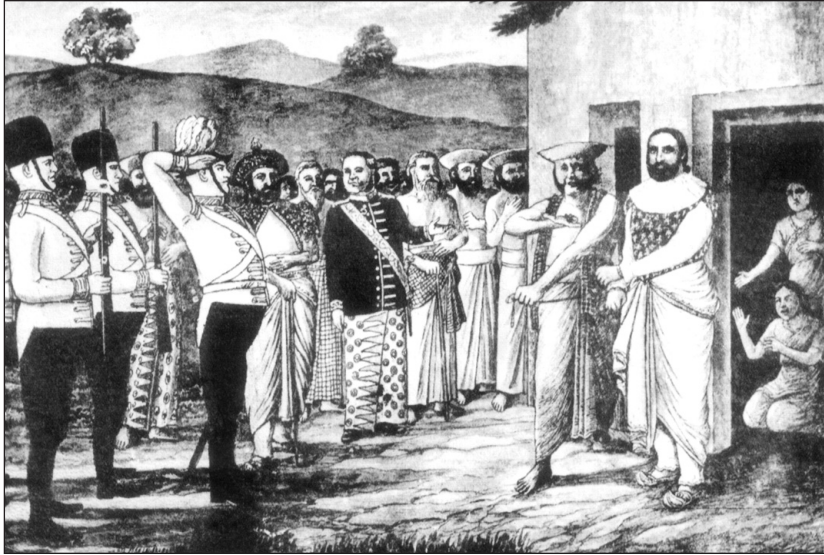

ඉතිහාසයේ මහා පාචාදීම ශ්‍රී ලංකාවේ සිදුවිය

නොපට රජෙක් ඇත කුමියෙන් - අපට රජෙක් නැත කුමියෙන් නොපේ මොළේවත් නැති ගැහිවුන්ගේ - අපේ රජා බැඳ පාචාදුන්ගේ

ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජු

මානව ඉතිහාසයේ සිදුවූ මහා පාචාදීමේ කතාන්තරය කියන, ඉහත චිත්‍රය දෙස බලන්න. මේ 1815 පෙබරවාරි මස 18 වන දින සිංහලේ අවසාන රජු වන ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමා සිය බිසෝවරුන් සිව්දෙනා සමඟ බෝම්බර්ගේ ආරවිවිගේ නිවසේ සැඟ වී සිටිය දී උඩරට සිංහල නිලමෙවරුන්ගේ ද සහාය ඇතිව ඉංග්‍රීසීන් විසින් අල්ලා ගන්නා ලද අවස්ථාවයි.

කරගන්නේ කෙසේ දැයි කල්පනා කරමිනි. රජු හා සිංහලේ ප්‍රධානීන් අතර ආරවුල් ඊට හොඳම මග බව ඔවුන්ට වැටහිණි. මහ අධිකාරම ඉංග්‍රීසීන් සමඟ තමා රජකමෙන් පහ කරන්නට කුමන්ත්‍රණ කරන බව රජුට සැළවීය. රජු වරක් දෙවරක් ඔහුට සමාව දුන්නද දිගටම ඒ කුමන්ත්‍රණය දියත් කෙරෙන බව දැන කෝප වූයේ ය. රජුගේ අණ පරිදි පිළිමතලාවේ මරණයට පත්කරනු ලැබිණි.

රජුගේ දැන් වැල්පටෙන් බැඳ එළියට ඇදගෙන එන්නේ සිංහල නිලමෙ කෙනෙකි. ඔවුන් රජුගේ මුහුණට කෙළ ගසා ඇදගෙන විත් ඉංග්‍රීසි සෙන්පතියාගේ පාමුළට ඇද දැමූ බව ඉතිහාස පොතේ සඳහන් වෙයි. සිංහලයන් එසේ අවඥා සහගත, තුවිලි අන්දමට තම රජුට සළකැදී, තමා යටතට පත් නමුත් මේ ඉන්නේ රටේ රජු නොවේදැයි යන සිතුවිලිලෙන් ඉංග්‍රීසි සෙන්පතියා රජුට ආචාර ගෞරව දක්වන ආකාරය ද මැනවින් මෙහි පෙන්වුම් කෙරේ.

පිළිමතලාවේගෙන් පසු ඒ තනතුරට පත් වූයේ ඔහුගේ බෑණා වන ඇහැලේපොළ නිලමේ ය. තම මාමා මැරවූ නිසා රජු සමඟ කෝප වී රජුට එරෙහිව සිංහල මිනිසුන් යොදවා කැරළි කෝලාහල ඇති කරන බවත් ඔහු ඉංග්‍රීසීන්ට එකතුවන්නට යන බවත් ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජුට ආරංචි වූයේ මෙහිදී ය. රජු ඔහුට වහාම තමා හමුවන ලෙස නියෝග කළ නමුත් ආවොත් සිදුවන්නේ කුමක්දැයි දන් ඇහැලේපොළ ඉංග්‍රීසීන්ගේ රැකවරණ පතා කොළඹට පැන ගියේ ය. රජු ඔහු නිලයෙන් පහකර ඔහු සතු ඉඩකඩම් රාජ සන්තක කොට අඹු දරුවන් ද සිර කළේ ය.

කන්ද උඩරට රාජධානියේ අවසාන යුගයේ රජකම් කළේ දකුණු ඉන්දීය නායකකර් වංශික රජ පෙළපතින් එන රජවරු වෙති. රටවැසියෝ ඔවුන් සිංහල රජවරු ලෙස පිළිගත්හ. රාජාධිරාජසිංහ රජුගේ කාලයේ, එනම් 1796 දී ඉංග්‍රීසිහු ලංකාවේ මුහුදුබඩ පළාත් ලන්දේසීන්ගෙන් වැහැරගත්හ. එයින් දෙවසරකට පසු රාජාධිරාජසිංහ රජ පරලෝ සැපැත් විය.

ඉංග්‍රීසීන්ගේ උදව් ඇතිව ඇහැලේපොළ උඩරට ආක්‍රමණය කරන්නට අර අදින බව රජුට ආරංචි විය. රජු කළේ රාජද්‍රෝහි වීමේ වරදට එවකට සිංහල රාජ නීතියට අනුව ඇහැලේපොළ කුමාරිනාම් සහ දරුවන් මරණීය දණ්ඩනයට කැප කිරීමයි. එම ඝාතන නිසා රජු කෙරෙහි වැසියෝ දැඩි ලෙස කෝප වූහ.

ඉන්පසු රජකම හිමි විය යුතුව තිබුණේ මුත්තයාම් කුමාරයාට ය. එහෙත් පිළිමතලාවේ මහ අධිකාරම මෙහිදී කපටිකමක් කර ලාබාල වියේ සිටි කන්තයාම් කුමාරයා රජකමට පත් කරන්නට කටයුතු කළේ ය. අධිකාරමගේ සැබෑ අදහස වූයේ පසු කලෙක රාජ්‍යය ලද බොහෝ කන්තයාම්ගෙන් උදුරා ගෙන තමා යටතට ගන්නට ය. කන්තයාම්, ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ ලෙස කන්ද උඩරට රජ වූයේ ය. එහෙත් ඔහු අධිකාරමට නටවන්නට හැකි ලපටියක් නොව ඉර බුද්ධියක් ඇත්තෙකු විය.

කොතෙක් දුර්වලතා තිබුණද රාජසිංහ රජු කළ බොහෝ හොඳ දේ ද ඉතිහාසයේ ලියැවී තිබේ. මහනුවර රාජ්‍යයේ පාරම්පරික ශාපය වූ රිදළ බලය මැඩ පවත්වමින් මධ්‍යම පංතියේ හා දුප්පතුන්ගේ හිතවතෙකු ලෙස ක්‍රියා කළ රජු සමාජවාදී අදහස් දැරූ කෙනෙකු බව කොඩිරින්නන්ගේ ඉතිහාස පොතේ සඳහන් වෙයි. දර්ශණීය නුවර වැව ද, පන්තිරිප්පුව ද කරවූයේ ඔහු ය. නුවර වැවට යටවූ මල්වත්තේ කුඹුරු වලට වන්දි වශයෙන් ගම්පලින් කුඹුරු පිරි නැමුවේ ය. අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩවල මිල පාලනය කළේ ය. මත්පැන් තහනම් කළේ ය.

උඩරට රදළ නායකයන්ගේ උපකාර ඇතිව සොංකඩල ආක්‍රමණය කළ ඉංග්‍රීසිහු බෝමුරේ ආරවිවිගේ ගෙය වටලා එහි සැඟවී සිටි රජු අල්ලා ගත්හ. උඩරට සිංහලයෝ තම රටේ රජු එළියට ඇදගෙන අවුත් පර සතුරාගේ දෙපාමුලටම හෙළමින් ඉතිහාසයේ මෙතෙක් කිසිම ජාතියක් නොකළ අන්දමේ මහා දීන, අධම පාචාදීම සිදු කළහ. තමා මේ කරන්නේ තම රටේ නිදහස, සෞචර්ය භාවය සහ තම ගෞරව දංගෙඩියේ තැබීම නොවේදැයි ඒ අමත, කාලකණණි, තකතිරුවෝ මදකටවත් නොසිතූහ.

ඒ මහා තිරණවිත දිනයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ රාජවංශය අහෝසි විය. විජය රජුගේ පටන් රජවරුන් රැජිණන් 174 දෙනෙක් රජ කළ අප රටේ අභිමානය, පෞඨත්වය හා රාජත්වය අපේ අමත ජනයෝ පරසතුරන්ට පාවා දුන්නෝ ය. අප ඉතිහාසයේ මහා විනාශය යයි කිවහැකි උඩරට ගිවිසුම 1815 මාර්තු 2 වෙනිදා මහනුවරදී අත්සන් කිරීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ පාලනය මුළු මන්තම ඉංග්‍රීසීන් සතු විය.

තමන් කළ අමතකමේ විපාකය විදින්නට සිංහලයින්ට වැඩි කල් ගියේ නැත. සුද්දන්ගේ නොයෙක් අතවරවලට ගොදුරුවන්නටද මැරුම් කන්නටද ඔවුන්ට සිදුවිය. තමන් ගේම රජකුගේ අගය තේරුණත් එතකොට ප්‍රමාද වැඩි ය.

සුද්දන් පාලන බලය ගෙන වසර කීපයකට පසු දිනක කුංකුණාවේ හාමුදුරුවෝ තම පන්සලේ බිම කුඹින් රළක් යනු දුටහ. නායක කුඹියා ඉදිරියේදී ද සෙසු කුඹිහු නායකයා පසු පස ද ගමන් ගත්හ. හාමුදුරුවෝ අඟුරු කැල්ලක් ගෙන පන්සල් බිත්තියේ මේ කවිය ලියූහ..

**අපේ කුඹින්ගේ
නොපටත් රජෙක් ඉන්නේ
අපට නැත ඉන්නේ
ඉන් නිසාවද අප නැවෙන්නේ
රජෙක් ලැබුණොත්
කොඩි සේසත් නගඤ්ඤං
පෙරහැර කරඤ්ඤං
සාදු නාදෙන් ගිගුම් දෙඤ්ඤං**
♦ දයා ආනන්ද

ඉතින් ජායුබෝවන් !

කන්ද උඩරට අන්තිම සිංහල රජු වූ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමා ඉංග්‍රීසීන් විසින් අල්ලාගනු ලැබ රටින් පිටුවහල් කර නැවට නැංවූ අවස්ථාවේ රජතුමා තුළ පහළ වූ සිතුවිලි තවමත් නම හොඳන්නා පැරණි කවියෙකු විසින් රචනා කර තබා ඇත්තේ මෙසේ ය.

දෙදහස් වසක් සිට අප සතු ව පැව	තිය
නිදහස් කිරුළ අද සතුරන්ට අයි	තිය
උදහස් කම නිසා සිය දනගෙ වීම	තිය
නිදහස් බව තසාගති සිහල ජා	තිය
ඇහැලේ පොලගෙ රැවටිලි බස් ගෙන	නිමිමේ
සිහලේ රදළවරු අදහා ගෙන	පෙම්මේ
තුමුලේ සිහල රද පෙළ වනසා	දැම්මේ
සිහලේ වතුරදෝ දැන් සිරි ලක්	අම්මේ
නීතිය මගෙ නොවේ එය දැනගත්	නමුදු
බීතිය සිදු කළේ ඇහැලේපොළ	මැනිදු
ජාතිය රට සමය ඉන් සිහසුනද	ඉදු
පීතිය සිතින් පරසතුරන් වෙතම	පිදු
අපා යට බියෙන් මත්පැන් නොබිව	මට
උපා යෙන් පොවා යළි මා ගෙන	සතුට
පපා දර සිටිය සුරතල් කුමරු	සෙට
කපා දැමූ බැවින් විය සතුරන්ට	රට

නොකළේ කිසි දොසක් මගෙ සෝවුරන් වෙත දැරූ වෙ මී රටෙහි දියුණුව පිණිස නන් තැන ඉ ව ස මී මහත් දුක් ඉන් මේ ලෙසින් පත ස න ස මී අහෝ කෙලෙසින් බොහෝ දෙනෙක්

නොකළක් සැවොම විදිමින් සොම් ගුණෙන් යුතා වි තර ක් නොවන වැඩ සැදු මහ දනන් වෙතා සිරි වි ක් මන් නමැති සුරතල් ඔබේ පුතා අ ද දු ක් විදින සිරකරුවෙකි අහෝ ඉතා

වි හි දා දසක සරසන මිණි කිරණ රැසේ ද ල දා මැදුර රන්කොන සමග නුබ කුසේ ම හ දා ගැබ් සිරස දිසි කොත් කැරලි වැසේ පැහැදා පෙතේ තවමත් මට උතුරු දෙසේ

ස වූ නිය මුනි සඳුගෙ සිරිපද මන කල්ල ගිහිණිය සුමන ගිරි පෙර දිග සිරි දුල්ල ර මණිය අවර දෙස දිසි අත්තන ගල්ල කැළණිය සහ පෙතේ තව පොල්තුරු නිල්ල

උ ප නී මී ඔබේ කුස මෙලෙසින් පිරි රුසිරු දැරුවෙමි කිරුළ විදිමින් සැම රජ ඉසුරු සු රැ කි මී ඔබේ දරුකැළ බිඳිමින් සතුරු හැර ය මී දුකින් අද ඔබ ලක් මවුනි ගරු

නොවහිමී යසස් දැරු සිරිලක් මැණිය නී න ම දී මී මහත් ගුණ ඔබ සිහිකර ඉති නී ර ජ ක මී කළත් කළකම් පළදෙන බැවි නී මෙතර මී දුකක් සිදුවිය මගෙ පෙර පවිනී

අ හෝ ගණදුරයි අද පෙරදිග මැණික හොහෝ හඬ නැගෙයි හදවතෙහි වික වික ස හෝ දර පිරිසගෙන් පැමිණි මේ දුක කොහෝ මවත් ඉවසම් සතුටින් නිසැක

වි කු මී සිහල පරපුර සිහි තිබෙන තුරු උ තු මී රාජ ලේ වික මගෙ තිබෙන තුරු නෙතින් කළුප නොහෙළමි දිවි තිබෙන තුරු ඉ ති න් ආයුබෝවන් ලක්මවුනි ගරු

වෞර කත නිරුවත්කර පැටුල් දමා ගිනිතබන

ඇපය ලතින් ඇමරිකාවේ ගෝතමාලා ප්‍රධාන නගරයේ බස් මගීන් කොල්ලකන හොරුමුලකට අයත් තැනැත්තියකි. ඇයද ඇයගේ සහවරයන් තිදෙනෙක්ද බස් රථයක් කොල්ලකදී මිහිබු මවුන් අල්ලාගත්හ. ඉක්බිති ජනතාව ඒ හොර කල්ලිය නගර මධ්‍යයට ගෙන අවුත් දඬුවම් පමුණුවන්නට සූදානම් වෙද්දී පිරිමි හොරු තිදෙන බේරී පැන ගියේ- ර්‍ය. එහෙත් හෙරට එසේ පැන යන්නට නොහැකි විය. මිනිස්සු ඇය නිරුවත්කර පාර මැද හිඳවා හිසට පැටුල් වත්කර

ගිනිතබූහ. ඒ සමගම පැමිණි පොලීසිය එම ගින්න නිවා ඇය අත්අඩංගුවට ගෙන රැගෙන ගියහ. මෙවැනි සිද්ධීන් ගෝතමාලා වේ ඉතා සුලභය. අපරාධකාරයින්ට දඬුවම් පමුණු වන සිවිල් විපිලන්ට කල්ලි එහි ගණ නාවකි. එසේම අපරාධ සංඛ්‍යාවද දිනෙන් දින එහි ඉහළ යයි. ගිය වසරේ පමණක් ගෝතමාලා නගරයේ හොර කල්ලි මිනිසුන් 250කට වඩා සංඛ්‍යාවකගෙන් කොල්ල කා ඇති අතර, 40 ක් ඝාතනය කළහ. අපරාධකාරයින්ට මෙන්ම ඔවුන් අත අඩංගුවට ගන්නා පොලීසි නිලධාරීන්ටද

මිනිස්සු ඇතැම් විට පහර දෙති. මෑතකදී ස්ත්‍රී දූෂක යෙකුට උසාවියේදී දුන් දඬුවම ප්‍රමාණවත් නොවන ලිහිල් එකක් යයි නිගමනය කළ ජනතාව විනිසුරුවරු යාටද පහරදුන්හ.

ජනතාව නීතිය අනටගෙන තමන්ම අපරාධකරුවන්ට දඬුවම් කිරීමේ මෙම පුරුද්ද හටගත්තේ 1960 සිට 1996 දක්වා වසර 30 ක් පුරා පැවති සිවිල් යුද්ධයේදී පිහිටුවූ සිවිල් ආරක්ෂක බලකාය යොදා ගෙන එහි රජය වාමාංශික විප්ලවකාරයින් වූ සාමාන්‍ය වැසියන් විශාල ප්‍රමාණයක් අමු අමුවේ ඝාතනය කිරීම ආරම්භ කළ දා සිටය. ඉන් ජනතාව 200,000කට වඩා මියගොස් ඇති බව ගණන් බලා ඇත.

